

Umiłowani Diecezjanie!

Jakże bliski naszemu życiu jest czas świąt Bożego Narodzenia. Każdego roku świętujemy to wielkie wydarzenie zamieszkania Boga wśród ludzi. Syn Boży stał się człowiekiem i od tej Świętej Nocy Betlejemskiej dzieli nasz czas, nasze miejsce, naszą historię. W ubiegłą niedzielę zakończył się liturgiczny okres świętowania Bożego Narodzenia.

Emmanuel wciąż z nami i dla nas

Ludzie czasu Jezusa Chrystusa, tego historycznego, byli wyjątkowo szczęśliwi, bo mogli Go spotkać, podziwiać i otrzymywać "łaskę po łasce" (J 1, 16). Jezus był do dyspozycji dziecka, młodzieńca z problemami, zakłopotanej rodziny czy małżonków, ludzi prostych i uczonych, cierpiących, grzesznych i poszukujących drogi w życiu doczesnym, ale i drogi na życie wieczne. My ludzie XXI wieku nie jesteśmy tymi, których Chrystus jakoby opuścił. Na katechezie w II klasie Szkoły Podstawowej w ramach powtórki zapytałem: Co wielkiego stało się w czasie Ostatniej Wieczerzy? Jedno z dzieci niemal wykrzyknęło: Boże Narodzenie! W Psalmie 8 czytamy, że przez usta dzieci Bóg objawia wielkie prawdy. Znamy słowa Chrystusa, wypowiedziane do uczniów, a więc i do nas "Ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata" (Mt 28, 20). Pozostały Jego życiodajne słowa i Jego święte znaki, przez które udziela łask sakramentalnych, a przede wszystkim wśród tych znaków ? pozostała Eucharystia. Jesteśmy szczęśliwi, że rzeczywistość betlejemskiej nocy, a więc przyjścia Boga ? człowieka, możemy przeżywać nie tylko wspomnieniowo, symbolicznie ? jak każde wydarzenie życia Jezusa Chrystusa ? ale realnie. Dzięki temu jednoczy nas Jego obecność w znaku eucharystycznym.

Przeżywanie obecności Chrystusa w Eucharystii

Z polecenia Ojca świętego obecny rok w trzecim tysiącleciu ma być w pracy duszpasterskiej naznaczony zawołaniem: "Naśladować Chrystusa". Naśladowanie Chrystusa na pierwszym miejscu łączy się z przeżywaniem przez wspólnotę ludu Bożego niedzieli ? Dnia Pańskiego. Jan Paweł II w encyklice o Eucharystii daje wskazania jak Kościół, a więc każdy z nas, winien żyć Eucharystią. Wprost stwierdza: "Kościół żyje dzięki Eucharystii" i zaraz dodaje: "Eucharystia buduje Kościół. (...) Eucharystia jawi się nam jako źródło i jednocześnie szczyt całej ewangelizacji, ponieważ jej celem jest zjednoczenie ludzi z Chrystusem, a w Nim z Ojcem i z Duchem Świętym" (n. 22). To właśnie Eucharystia tworzy wspólnotę Kościoła i do tej wspólnoty wychowuje. Ta specyficzna, właściwa Eucharystii, skuteczność w tworzeniu wspólnoty, jest jednym z motywów znaczenia niedzielnej i świątecznej Mszy św. Stąd uczestnictwo we Mszy św. świątecznej jest obowiązkiem katolika. Poprzez udział w Eucharystii Dzień Pański staje się dniem Kościoła i sakramentem jedności. Zachowanie i umacnianie tej jedności, zaangażowanie się na rzecz wspólnoty eucharystycznej ? wspólnoty Kościoła ? jest zadaniem każdego wiernego (por. n. 49). Drodzy Bracia i Siostry! Posoborowa reforma liturgiczna przyczyniła się do bardziej świadomego, owocnego uczestnictwa wiernych w Eucharystii (por. n. 10). Niemniej, Ojciec święty jak i my sami w naszych doświadczeniach duszpasterskich, zauważamy zaniedbania w kwestii życia Eucharystią. Wielu katolików łatwo dyspensuje się od udziału w niedzielnej czy świątecznej Eucharystii i to a conto "weekendu" sobotnio-niedzielnego. Towarzyszy temu także uzależnienie od świata wirtualnego, a więc komputeryzacja (internet, informatyka), telewizja itp. Propagowanie przez środki masowego przekazu liberalnego stylu życia i dowolności zachowań, podważają system wartości chrześcijańskich. Nieuporządkowane życie małżeńskie wiąże się z lekceważeniem udziału w Eucharystii, a to pociąga za sobą nieobecność na Mszy św. dzieci i młodzieży. Te m.in. zjawiska poszerzają i pogłębiają dystans do Eucharystii ? Dnia Pańskiego.

Piękno celebracji eucharystycznej

Oprócz zaniedbań, związanych z przeżywaniem Eucharystii Ojciec święty i my zauważamy również niebezpieczne momenty wkradające się w celebrowanie Eucharystii i przeżywanie uczestnictwa w tej prawdzie wiary. Godne i piękne sprawowanie Eucharystii ma moc przyciągania do przeżywania kontaktu z Chrystusem w Dniu Pańskim. Dlatego wiele miejsca we wspomnianej encyklice poświęca Ojciec święty pięknu celebracji eucharystycznej. Przed ustanowieniem Eucharystii Pan Jezus polecił uczniom, by starannie przygotowali miejsce, gdzie razem z Nim mieli zasiąść przy stole Wieczery Pańskiej (por. n. 47). To polecenie dotyczy i naszych czasów. Dostojność miejsca i wydarzenia sprawowania Najświętszej Ofiary ? Uczty eucharystycznej, dyktuje uczestniczenie w niej m.in. w godnej szacie. Znamy scenę z Ewangelii, gdy z uczty wyproszono nie posiadającego odpowiedniej sukni ? ubrania. Dostojności sprawowania Eucharystii i nabożnemu uczestnictwu zaczynają przeszkadzać nieuprawnieni, niepowołani i nie znający przepisów liturgicznych ludzie z aparatami fotograficznymi i kamerami. Tylko osoby przygotowane pod względem znajomości przepisów liturgicznych i za zgodą kompetentnego duszpasterza mogą zostać dopuszczeni do robienia dokumentacji fotograficznej lub filmowej. W przygotowaniu i kształtowaniu Eucharystii ważną rolę do spełnienia mają dobrze przygotowani ministranci, lektorzy, kantorzy, psalterzyści, pomocnicy udzielania Komunii św., schola, chór, orkiestra. Role wszystkich muszą być odpowiednio podzielone i to zgodnie z normami liturgicznymi. W kształtowaniu piękna liturgii eucharystycznej powinny brać udział różne stowarzyszenia i grupy młodzieżowe, których członkowie mają pogłębioną formację liturgiczną. Ważnym elementem sprzyjającym odpowiedniemu przeżywaniu liturgii jest umiejętność gry na organach i prowadzenie śpiewu wiernych. Niestety stosunkowo częste są przypadki, kiedy nieprzygotowani liturgicznie organiści popisują się różnego rodzaju "solówkami" o tematyce świeckiej, a nadto przy pomocy aparatury nagłaśniającej zbyt głośnym śpiewem zagłuszają śpiew wiernych. Ojciec święty, mając na uwadze pewne odchylenia od przepisów liturgicznych kieruje do nas wszystkich słowa: "Czuję się zatem w obowiązku skierować gorący apel, aby podczas sprawowania Ofiary eucharystycznej normy liturgiczne były zachowywane z wielką wiernością. Liturgia nie jest nigdy własnością kogokolwiek, ani celebrysa, ani wspólnoty. Również w naszych czasach posłuszeństwo normom liturgicznym powinno być na nowo odkryte i docenione jako odbicie i świadectwo Kościoła jednego i powszechnego, uobecnionego w każdej celebracji Eucharystii" (n. 52). W adhortacji "Kościół w Europie", Jan Paweł II pisze: "Eucharystia, najwyższy dar Chrystusa dla Kościoła, uobecnia w sposób sakramentalny ofiarę złożoną przez Chrystusa dla naszego zbawienia: Źw Najświętszej Eucharystii zawiera się bowiem całe dobro duchowe Kościoła, to znaczy sam Chrystus, nasza Pascha. Z tego Źródła i zarazem szczytu całego życia chrześcijańskiego Kościół pielgrzymujący czerpie wszelką nadzieję" (n. 75). Dziś w niedzielę 18 stycznia, kiedy rozpoczynamy Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan, katolicy Środkowej Europy łączą się w czasie Eucharystii z katolikami w Polsce, w ramach dnia modlitwy w intencji jednoczącej się Europy. Do całej Europy, a więc do każdego z nas, skierowane jest wołanie: "Odkryjmy na nowo niedzielę ? Dzień Pański i Eucharystię jako świętowanie i łączenie się z Chrystusem. Odkryjmy w tym świętowaniu sakrament oczekiwanej przez ludzi prawdziwej jedności, jedności z Chrystusem, jedności która czyni nas równocześnie braćmi i siostrami" (List Pastorski Episkopatu Polski z dnia 1.06.2003 r. nr 14) Na radosne oraz owocne odkrywanie i świętowanie Dnia Pańskiego i czerpanie mocy z Eucharystii w Nowym Roku Liturgicznym niech Bóg błogosławi.

P.S.

List należy odczytać w niedzielę dn. 18.01.2004 r